

زندگی

در باب مسائل عمومی، فردی و کلان فرزندداری

این یکی به همه مربوط است!

سارا مؤمنی

دانشجوی دکتری مدیریت رسانه

به طور مثال بزرگترهای فامیل و پدر و مادر بزرگ‌ها اغلب بدون توجه به مسائل کلان و مسائل فردی، مشوق ازدواج و فرزندآوری هستند و با گره زدن مسائل به اراده خدا و روزی بخشی او، امید بخش جوانان هستند.

اما دوستان، همسالان، والدین و نزدیکانی که مسائل فردی و جامعه برایشان ملموس تر است، اغلب نگران می‌شوند، از طرفی حاکمیت را می‌بینند که تشویق به فرزندآوری کرده و کم شدن جمعیت فعال کشور را یادآوری می‌کند.

بازنگر اصلی مسأله فرزندآوری

فارغ از تصور و سخنان عموم مردم که شامل خانواده، دوست، فامیل و نزدیکان ما می‌شود، خود ما هم برای انتخاب امر ازدواج و فرزندآوری نظرها و انتخاب‌های فردی متفاوتی داریم که البته همین انتخاب‌های فردی و شخصی ما از مسائل مختلفی مانند تجربه زیسته ما، مشاهده‌گری، تربیت و اعتقاداتی که داریم و البته مسائل کلان کشوری متأثر است.

ممکن است ما در یک خانواده شلوغ پرجمعیت بزرگ شده باشیم و براساس تجربه مثبت یا منفی از این تجربه، برای آینده خودمان هم تصمیم بگیریم.

ممکن است اهدافی در آینده داشته باشیم که ازدواج و فرزندآوری ما را به زمانی دیرتر موکول کند، ممکن است براساس تربیت دینی و اعتقاداتی که داریم، تصمیم بگیریم به موقع ازدواج کنیم و بچه دار شویم، حتی ممکن است براساس اعتقادات ملی و سیاسی و نیاز کشور به افزایش جمعیت،

زود ازدواج کنیم و بچه دار شویم؛ به جز حالت آخر که بخش اقلیتی از جامعه را ممکن است در بر بگیرد، باقی تصمیم‌ها انتخاب فردی است؛ در واقع می‌توان مسیر روشن را نشان افراد داد، اما کسی مجبور به انتخاب نیست. تفکر و نگرش فرد تا حدی در این وضع مهم است که تا

راستش هیچ کدام از مسائل کلان کشوری نیست که به اندازه جمعیت، ما را در مواجهه مستقیم با دولت و کشورمان قرار دهد. در واقع جمعیت، یکی از مسائل کلان کشور است که کم و کیف آن به سبک زندگی تک تک ما وابسته است.

در واقع این طوری نیست که آنچه که برای آینده خودمان انتخاب می‌کنیم، نتیجه و تبعاتش فقط به خود ما برگردد. نتیجه انتخاب ما برای این که ازدواجی زود، به موقع یا دیر داشته باشیم یا اصلاً ازدواج نکنیم و همچنین، انتخاب ما برای این که زود، به موقع یا دیر بچه دار شویم یا اصلاً بچه دار نشویم، علاوه بر این که یک نتیجه فردی برای ما و زندگی مان دارد، یک نتیجه جمعی هم برای جامعه و کشوری که در آن زندگی می‌کنیم، خواهد داشت. بنابراین، چیزی که در سطح کلان آنقدر مهم است و اثرگذاری جدی و مهمی برای پیشرفت و رشد یک کشور دارد، آماده‌سازی، توجه، مراقبت و هدایت کلان هم می‌خواهد. این یعنی، اگرچه ما درباره ازدواج و فرزندآوری تصمیم گرفته و انتخاب می‌کنیم که چه کاری انجام دهیم، اما همین تصمیم گرفتن، انتخاب کردن و به مرحله اجرا رساندن تک تک ما، به مسائل کلان کشوری وابسته است. علاوه بر این، نگاه کلی جامعه از انتخاب فرزندداری ما علاوه بر عرف و تصورات قالب روزمره، از همین مسائل کلان کشوری هم اثر می‌گیرد. بنابراین این بُعد از سبک زندگی ما اگرچه با انتخاب ما شروع می‌شود، اما ظاهراً این یکی به همه مربوط است!

سیاهی لشکران مهم مسأله فرزندآوری

اگر فیلم‌های تلخ و سیاه‌نما را کنار بگذاریم، در واقعیت خیلی کم پیش آمده که خبر بارداری دوست و آشنا را بشنویم و خوشحال نشویم. تصور و تفکر عموم مردم درباره فرزندآوری، خوشحال کننده و خوب است. اما در کنار این که همه در ابتدا آن را تشویق می‌کنند و از شنیدن خبرش خوشحال می‌شوند؛ آرام آرام پس از ته نشین شدن خوشحالی، زندگی شما، خودتان و تصمیم‌تان را مرور می‌کنند. اینجا همان جایی است که وابسته به تصورات قالبی خودشان که برآمده از زندگی روزمره و فرهنگ است و همچنین مسائل کلان کشوری که حول موضوع فرزندآوری وجود دارد، درباره شما و انتخابتان فکر می‌کنند و حرف می‌زنند.

در این شکی نیست که به طور کلی فرزندآوری امری پسندیده و خوب در جهانی است که داریم زندگی می‌کنیم؛ اما با چه کم و کیف و مختصاتی و در چه زمانی؟ عبارت «مردم چی می‌گن» خلاصه مسأله فرزندآوری در نگاه مردم است. خواسته و ناخواسته، نظر مردم درباره ما و تصمیم‌مان مهم می‌شود و گوشه‌ای قابل توجه از ذهن ما را درگیر می‌کند و ممکن است روی تصمیم‌مان نیز اثر بگذارد. اغلب در «دیر یا زود» ازدواج کردن یا بچه دار شدن است که عموم لب به سخن و قضاوت باز می‌کنند که البته مقیاس دیر یا زود بودن یک امر، در نگاه همه یکی نیست.